

Samandráttur av niðurstøðu umboðsmansins í klagumáli um eina barnaverndartænastu

Umboðsmaðurin hevur viðgjørt eina klagu um eina barnaverndartænastu.

Í fyrsta lagi varð klagt um vantandi kunning frá barnaverndartænastuni um rættin at fáa endurgoldið koyripengar í sambandi við samveru og vantandi svar uppá umsókn um koyripengar.

Umboðsmaðurin vísti á, at myndugleikin hevur skyldu til at vegleiða borgarar, sum venda sær til myndugleikan. Hetta er eisini galdandi, har borgarin ikki beinleiðis spyr myndugleikan, men har tað vildi verið natúrligt og viðkomandi at vegleitt borgaran, tí tað tykist, sum borgarin ikki kennir síni rættindi. Umboðsmaðurin helt tí, at barnaverndartænastan átti at havt vegleitt klagaran um móguleikan at søkja um koyripengar, um so var, at barnaverndartænastan hevði varhugan av, at klagarin ikki var vitandi um hendan móguleikan.

Umboðsmaðurin vísti á, at foreldur at børnum, sum eru umsorganaryvirtikin ikki hava krav uppá koyripengar í sambandi við samveru við børnini. Sambært leiðbeining nr. 8000 frá 19. februar 2020 frá Almannamálaráðnum eigur barnaverndartænastan í hvørjum einstøkum føri at gera eina ítøkiliga meting, um barnaverndartænastan skal endurgjalda foreldrum fyri útreiðslur í sambandi við samveru ella ikki.

Av tí at barnaverndartænastan hevði avgreitt umsókn klagarans um koyripengar, gjørði umboðsmaðurin ikki meira við hetta.

Í øðrum lagi varð klagt um, at tilmælið frá barnaverndartænastuni til Høvuðsbarnaverndarnevdina um samveru ikki samsvaraði tilmælinum um samveru í heildarskrivinum frá stovninum, har barnið hjá klagaranum búði. Klagarin helt, at barnaverndartænastan hevði klipt út og sett saman í heildarskrivinum frá stovninum.

Umboðsmaðurin vísti á, at sambært § 24, stk. 1 vísandi til § 52, stk. 2 í barnaverndarlógini, er tað barnaverndartænastan, sum fyrireikar málið og ger tilmælið um m.a. samveru, áðrenn málið verður lagt fyri Høvuðsbarnaverndarnevdina til støðutakan. Umboðsmaðurin var tí samdur við

barnaverndartænastuni í, at tað er barnaverndartænastan og ikki starvsfólk á stovninum, sum skulu gera tilmæli til Høvuðsbarnaverndarnevndina um m.a. samveru. Umboðsmaðurin staðfesti, at tað var einki í heildarskrivinum frá stovninum sum bendi á, at barnaverndartænastan skuldi havt klipt og út og sett saman í heildarskrivinum.

Í triðja lagi varð klagað um, at barnaverndartænastan hevði broytt avtalu um samveru og hevði hindrað klagaranum samveru við børnini.

Sambært § 22, stk. 2 í barnaverndarlógini hevur Høvuðsbarnaverndarnevndin heimildina at taka støðu til, hvussu samvera skal skipast í málum, har børn eru umsorganaryvirtikin.

Í ítøkiligum málinum hevði Høvuðsbarnaverndarnevndin tikið avgerð um, at eingin føst samveruskipan skuldi vera við klagaran, men at samveran millum klagaran og børn hansara kundi skipast í samráð við barnaverndartænastuna, stovnar og klagaran. Hóast hetta høvdu starvsfólk á stovninum, har tað eina barnið búði, av sínum eitingum játtað eyka samveru millum klagaran og barnið. Tá barnaverndartænastan var vorðin varug við hetta, hevði hon støðgað hesum.

Umboðsmaðurin var samdur við barnaverndartænastuni í, at starvsfólkini á stovninum vóru farin út um sínar heimildir, tá tey av sínum eitingum játtaðu eyka samveru millum klagaran og barnið, tí hetta var ikki í samsvari avgerðina hjá Høvuðsbarnaverndarnevndini. Umboðsmaðurin dugdi ikki at síggja annað enn, at barnaverndartænastan hevur hildið seg til avgerðina frá Høvuðsbarnaverndarnevndini um samveru.

Í fjórða lagi varð klagað um, at klagarin ikki hevði fingið tilmælið viðvíkjandi samveru um jólini fyrrenn sama dag, sum síðsta freist var at leggja tilmælið fyri Høvuðsbarnaverndarnevndina.

Barnaverndartænastan upplýsti, at barnaverndartænastan í oktober/november hevði viðgjørt spurningin um eyka samveru um jólini millum klagaran og børnini viðvíkjandi jólonum og hevði ætlað at sent tilmæli til Høvuðsbarnaverndarnevndina. Barnaverndartænastan hevði tá fingið at vita frá Kærustovninum, at barnaverndartænastan sambært avgerðini hjá Høvuðsbarnaverndarnevndini, sjálv hevði heimild at skipa samveruna um jólini. Barnaverndartænastan hevði tí, í fyrri helvt av desember, sent klagaranum skriv og kunnað um, at barnaverndartænastan hevði avgjört at játta klagaranum eyka samveru við børnini um jólini, og hevði bjóðað klagaranum at koma við viðmerkingum. Klagarin hevði svarað aftur og spurt, nær hann og advokatur hansara skuldu møta í Høvuðsbarnaverndarnevndini. Barnaverndartænastan hevði síðani boðað klagaranum frá, at hon hevði heimild at taka avgerð um eyka samveru millum klagaran og børnini, sbt. avgerðini hjá Høvuðsbarnaverndarnevndini.

Umboðsmaðurin vísti á, at tað er Høvuðsbarnaverndarnevndin, sum hevur heimild at taka støðu til, hvussu samvera skal skipast í málum, har børn eru umsorganaryvirtikin, og at barnaverndartænastan hevur ábyrgdina av at skipa samveruna innanfyri karmarnar, sum Høvuðsbarnaverndarnevndin ásetur. Kann samvera ikki skipast innanfyri karmarnar, sum Høvuðsbarnaverndarnevndin hevur ásett, skal barnaverndarnevndin leggja nýtt tilmæli fyri Høvuðsbarnaverndarnevndina til avgerðar.

Umboðsmaðurin vísti á, at vegleiðingin frá Kærustovninum bara var galdandi, so leingi tað var møguligt at skipa samveruna í samsvari við avgerðina hjá Høvuðsbarnaverndarnevdini. Umboðsmaðurin helt tí, at barnaverndartænastan í góðari tíð átti at havt roynt at skipa samveruna um jólini í samráð við stovnar og klagaran í samsvari við avgerðina hjá Høvuðsbarnaverndarnevdini. Um hetta vísti seg ógjørligt, átti barnaverndartænastan at havt lagt tilmæli um samveru um jólini fyri Høvuðsbarnaverndarnevdina til avgerðar. Í hesum føri var eftir øllum at døma talan um eina misskiljing, har barnaverndartænastan hevði misskilt vegleiðingina frá Kærustovninum. Umboðsmaðurin gjørði tí ikki meira við hetta.

Vísandi til § 6, stk. 4 í umboðsmanslógini helt umboðsmaðurin ikki, at grundarlag var fyri víðari kanninum málinum. Hann boðaði tí klagaranum frá, at hann ikki gjørði meira við málið.